

WÄRPUNKTIBBLE 2013

Sisällys

<i>Tissit</i>	2
<i>Sisällys (ja toiset tissit)</i>	3
<i>Pääkirjoitus</i>	4
<i>Nibblistien terveiset</i>	5
<i>PJ:n palsta</i>	7
<i>Haalaritiimi 2012</i>	8
<i>Taisteluni</i>	11
<i>Terveiset TEK:n</i>	20
<i>yhdyshenkilöltä</i>	
<i>Wappu bönthön tarina</i>	22
<i>Duunari Tommeen kynästä</i>	23

Nibble 1/2013
Tampereen tietoteekkarikilta

Toimitus:
Jussi Lähteenmäki
Santtu Laine
Jari Kuisma

Taitto:
Mie

nibble@tietoteekkarikilta.fi

Pääkirjoitus

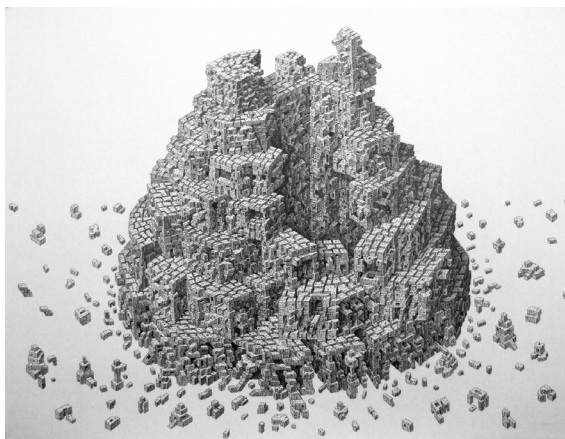
“Jos olen nähnyt muita kauemmas, se johtuu siitä, että olen seissyt jättiläisten olkapäillä.”

Tullessani Titelle epäilin vahvasti jatko-opiskelupaikkani valintaa. Enhän ollut aikaisemmin ohjelmoinut mitään, ja kiinnostukseni tietokoneisiin oli pelkästään harrastetasolla. Sama epäily nousi taas kuullessani, että minut oli valittu Titen taittajaksi vuodelle 2013. Vaikka olin sanonut, että olen valmis opettelemaan taittamisohjelman käyttämistä mielelläni, ei valmius aina tarkoita sitä, että pystyisin siihen.

Tuo yleensä Newtonin sanomaksi katsottu virke on nykytietämyksen mukaan alunperin Bernard Chartreslaisen sanoma. Hän vertasi keskiajan ja antiikin tieteenharjoittajia toisiinsa. Keskiajan tutkijat pystyivät jatkamaan tutkimustaan, ”näkemään pidemmälle”, ainostaan antiikin edeltäjiensä ansiosta, jotka olivat nostaneet tietämyksen sille tasolle, mistä he pystyivät jatkamaan.

Mielestäni sitaatin jättiläinen on kyllä väärä sana, koska ei kukaan tutkija, tieteenharjoittaja, muusikko, taiteilija ole yksin luonut pohjaa seuraajilleen. Se, mikä meillä on jalkojemme alla, on ennemminkin rakennus, johon kaikki edeltäjämme ovat lisänneet omat edistyksenä ja näin tehneet tornia joko leveämmäksi, tai korkeammaksi. Ja tämä oma rakennelmamme, jota koko elämämme ajan rakennamme, toimii alemmalla tasolla samana rakennelmana meille itsellemme. Seisomme siis kahden kasvavan jättiläisen olkapäillä, joista toinen olemme me itse.

Tällä hetkellä rakennelmani alta löytyy tietotekniikan edelläkävijät, Titen entiset graafikot ja nibblitit sekä käymäni kurssit ja koulutusasteet. Näitä perustustuksia tutkiessani alan tuntea olevani vakaammalla maalla, kuin miltä se höttöinen suo silloin tammikuussa vaikutti.

Nibblistien terveiset

Mennä syksynä ajattelin, että voisi hiljalleen jättäytyä kaikenlaisista luottamushommista. Voisi vaikka viihtyä enemmän töissä ja opiskellakin vähän. No, vituikshan se män. Maaliskuun käydessä kohti aprillipäivää huomaa päätyneeni mukaan taas kahteen hallitukseen ja kolmannen toiminnantarkastajaksi. Ja on niitä noppiakin taas sadellut, eikä verottajakaan ole joutunut pettymään.

Päädyin taas vuoden paussin jälkeen toimittamaan Nibbleä, koska jonkun täytyy varmistaa että kaunista suomen kieltä ja sen kielioppia raiskataan jatkossakin tyyllillä, joka pitää yllä kiltalehtemme kunniakkaita perinteitä. Totta puhuen minua häiritsi myös tissien vähäisyys viime vuoden Nibbleissä. Ehkä tähän saadaan uuden toimituksen alaisuudessa parannus.

Lopuksi haluan kannustaa teitä kaikkia rakkaita lukijoita lähettämään meille omia juttujanne. Toimituksen rima niiden julkaisemiseen ei ole kamalan korkealla ja aihe saa käsitellä ihan mitä tahansa. Pidetään yhdessä lippu korkealla ja mennään sieltä missä aita ei ole ollekaan.

Hyvää Wappua toivottaen,

Santtu ”Hammar” Laine

No niin. Alkaa tämäkin työ olla kasassa.

Taittamisen kanssa on ollut ylä- ja alamäkiä. Stressiä ja... lisää stressiä, jota seurasi jonkinlainen kiittollisuuden tunne. Kiitos kaikille sisältöä tuottaneille. Erityiset kiitokset Henri Elorannalle kannesta ja taittamisneuvoista, Digit ry:n Marlo Ekbergille TiTeenikuvista sekä varsinkin John Borowiczille luvasta käyttää kuvaansa ”Tower of Babel” pääkirjoituksessa.

Kesällä ilmestyy FuksiNibble. Sitä odotellessa hyvää Wappua ja hauskaa tenttiviikkoa!

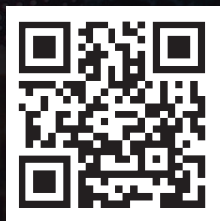
Jussi ”prime” Lähteenmäki

BE > YOU
IMAGINED

Hyvää vappua!
Glada vappen!
Happy vappu!

Accenture tarjoaa sinulle
apua vappusi suunnitteluun.
Avaa mobiilisovellus tästä.

>
accenture
High performance. Delivered.

<https://mic.accenture.com/wappu/>

© 2013 Accenture. All rights reserved.

PJ:n palsta

Ihan kuin olisin unohtanut jotain. Hmm. Ohari tehty, webo tehty, hyperi tehty, esityslista tehty... voi paska se Nibble-juttu. Ei aihetta, kysyin apua emännältä -> kirjoita jotain positiivista ja kuinka ihanaa kaikki on. No tässä tulee.

Ah, kuinka kaunis sää... Hitto en keksi muuta. Koitetaanpas vaikka kertoa mitä hallitukselle kuuluu.

Vuosi on lähtenyt näin hallituksen Suuren Johtajan silmin varsin rattoisasti. Vanhatparrat tekevät hommansa vankalla kokemuksella ja nuorissa tekijöissä riittää intoa ja virtaa. Minun kannaltani on tietysti hienoa, että kaikki tekevät hommansa, ja enemmänkin, jolloin meikälle jää tehtäväksi vain pysyä perässä.

Tästä päästäänkin näppärästi muinaiseen ongelmaan jota kovasti yritämme ratkaista:

“Tiedotus kusee”. Tätä ei ole oikeasti niin helppo ratkaista, kuin saattaisi aluksi tuntua. Miten tiedottaa hallitusta ja jäsenistöä siten, että ihmiset ovat varmasti tietoisia kaikesta mitä tapahtuu, mutta toisaalta eivät huku informaatiotulvaan, jolloin asiat myös jäävät pimentoon. Tiedotuksen kanssa pitää toki muistaa, että hallitus voi tiedottaa

Sanasto:

Hallitus = hallitus + toimarit

Olut = hyvää

Viski = hyvää, vielä parempaa oikean sikarin kanssa

Sikari = hyvää, vielä parempaa oikean viskin kanssa

jäsenistöä asioista monenlaisissa formaateissa, mutta on jokaisen omalla vastuulla lukea ne tiedotteet. Parhaisiin tiedottamisformaateihin ehdotuksia otetaan vastaan!

Tulipa paska. No kyllä se läpi menee.

Tissit

--

PParoni

Uusien haalarien hankiminen on perinteisesti fuksien tehtävä. Niinpä syksyn ensimmäisten viikkojen aikana (enemmän ja) vähemmän innokkaat fuksit koottiin Haalaritiimin - tuttavien kesken HaTi - riveihin. Kahdessa ensimmäisessä kokouksessa meitä olikin peräti kolmisenkymmentä innokasta, mutta osa meistä katosi mystisesti matkan varrelle. Lopulta meitä jäi päälle parisenkymmentä HaTilaista. Uljas tavoitteemme oli - tietysti, mitenkäs muutenkaan - hankkia paremmat haalarit nopeammin kuin viime vuoden HaTi. Tai ainakin tämä kuulostaa hienolta paperilla.

Kyllä ne haalarit sitten lopulta saatiin, vaan ei yhtä helposti kuin Manulle aamiainen (eikö teistäkin ole tyhmää että Manu syö vain illallisia eikä mitään muuta?). Ensimmäiset pari kuukautta haalarimainosten myynti oli verkkaista, kaikki soittelivat ja mailasivat firmoja miten kuten omaan tahtiinsa. Marraskuussa päätettiin

myynnin vauhdittamiseksi ja tavallaan myös myynnin lopukirittämiseksi pitää porukalla pari soittelukokousta: paljon HaTin jäseniä, hieman naposteltavaa ja paljon yhteydenottoja firmoihin! Kyllä kannatti, sillä mainoksia saatiin vauhdilla kaupaksi.

Kun mainosten myynti oli hoidettu, tuli aika taittaa peistä siitä, millaiset haalarit halutaan. Minne kaikkialle pistetään taskuja, tuleeko napit vai vetoketju... nämä ja 42 muuta kiperää kysymystä saatiin lopulta muotoiltua haalarien spekseiksi. Samalla kun riite... keskustelimme herrasmiesmäisesti haalareista, aloimme järjestää haalareiden sovituksia. Saimme haalarifirmaltamme EW-Sportilta eppiset (lue: tuo mieleen klovnin asun) sovitushaalarit, ja sovitimme fukseja haalareihin

joulukuusta tammikuun alkuun.

Instana haalareiden tilausmäärien selvittyä pistimme haalaritilauksen haalarifirmalle menemään, joka sai tänä vuonna yllättävän nopeasti haalarit valmiiksi. Tilauksen antamisesta haalareiden saapumiseen kesti vain kolme viikkoa. Haalarit saapuivatkin sopivasti ennen akateemista MM-kyykkää. Sitten alettiinkin valmistella haalarisaunaa. Haalarit jaettiin haalarisaunalla 26.2. huikeissa tunnelmissa ja oikein Her-

wantapelin kera.

Tätä kirjoitettaessa elettiin maaliskuun puoliväliä. Haalaritiimi on saanut haalarit hankittua ja toimitettua eteenpäin, joten tehtävämme on täytetty. Oma palkkiosaunaa ollaan mietitty, mutta sekin on vasta edessä. Pientä säätöäkin on jälkikäteen ollut, mutta ainahan sitä riittää.

-Jesper "JAHugawa" Hjorth

"Railakasta Wappua!"

t: Aatos

TAISTELU

NÄKYPISI 201
HÄNEN TIVERINSA
SALAISESSA
PALVELUKSESSA

Tänä vuonna lappeen Rannassa järjestetyt tietoretar-doimiskekkerit olivat Tampereen titeenimittapuulla suhteellisen tavalliset kemut: tutustuttiin, sitsattiin, sodittiin, voitettiin ja ryövättiin. Titeenit kannatti olla itse kokemassa paikan päällä, sillä tässä on tarjolla vain minun vääristynyt tilitykseni vuoden parhaimpiin lukeutuvista viikonlopuista.

Call of Juti

Sodan henki ehti leijua tietoteekkarien hikikomeroissa jo pitkään ennen ensimmäistään taistelua. Irkissä alkoi ilmetä toistuvia ilmatilaloukkauksia. Fuksit ja muutkin harvemmin tietoretardoivat kerääntyivät ylimääräisiin kertausharjoituksiin vihollisrintaman läheisyyteen, kanavalle #tietoteekkarit. Siellä kuittailut ekailun yhteydessä alkoivat latautua poikkeuksellisen vahvasti paikkakuntasyrjinnällä. Tämä johti vääjäämättä kiltojen välien tulehtumiseen ja rivijäsentenkin yleisen mielipiteen kääntymiseen muukalaisvastaiseksi. Lopulta kaikki tiedostivat yhteisen vastuunsa oman kiltansa kunnian puolustamiseksi ja olivat valmiita äärimmäisiin toimiin.

Alkusysäys sotaa kohti oli tänäkin vuonna tapahtuman järjestävän tahon, Cluster ry:n, titeenisivujen julkistaminen. Sen jälkeen #tietoteekkarit ei ollut enää entisensä, kun pelkän ekailun ja randomhuutelun sijasta hätistelimme setien ja tätien kanssa kiireisimpiäkin Mordorin asukkeja mukaan sotatoimeen. Osasimme Tampereella lietsoa sotaa ilmeisen hyvin, sillä pian ilmottautumisen avaamisen jälkeen ulkosuhdevastaavamme SoliDi pääsikin jo hankkimaan kantavampaa kalustoa moottorimarssiamme varten. Pakottaminen ja tapahtuman uskomaton rummutus toimivat mainiosti valloillaan olleen excursiollähtönihkeyden nujertamiseksi.

Добро пожаловать в Лаппеэнранта

Järjettömän aamutohelluksen ja nousujohteisen bussimatkan jälkeen saavuimme Skinarilan vapaavaltioon, jossa emme enää hetkellisesti vallitsevasta välirauhasta huolimatta rietastelleet holtittomasti. Fuksit alkoivat oivallisesti suojella Jukkaa, ja koko kööri oli valmis häikäilemättömään karjumis- ja rynnimisylläkköön, mikäli vieraan killan edustajia tulisi vastaan.

Majoitus oli ylettömän upia. Siellä oli paljon kallista ja särkyvää elektroniikkaa, laatoittain irrotettavissa oleva lattia ja erilliset huoneet kullekin paikkakunnalle. Eristyneisyys ei olisi kuitenkaan voinut tuoda mitään turvaa, koska otaniemeläiset ja turkulaiset olivat jo ennättäneet sinne tekemään ties mitä tihutöitään meidän varallemme.

Ehdin käyttää reilusti aikaa tuttujen moikkailuun ja hilpeään hermannotiin, vaikka tiesin kääntäväni takkia heti lauantaiaamusta. Ehkäpä joku olisi voinut olla tarpeeksi hölmö luullakseen kiltojen välisen ystävyyden olevan mahdollista näin sodan aattona. Oululaisista ei sentään ollut mitään pelkoa heidän ollessa kovin ennalta-arvattavia: saapuvat myöhässä ja pilaavat kaiken.

Pöytäjuhlaetiketti: Housut pois

Jo perinteeksi muodostuneeseen tapaan titeenit aloitettiin sodanjulistussitseillä. Tällä kertaa juhlapaikka oli harvinaisen siistin oloinen, ja kaikki juhlijat mahtuivat änkemättä yhteen tilaan. Onnistuin nappaamaan puheenvuoron juuri ennen kuin illan pääseremoniamestari matojorma ehti aloittamaan avauspuheensa. Laulattelin Sonder kommandon perinteisen aloituskappaleen sijasta asettaakseni juhlat oikeille raiteilleen. lappeen Rannassahan ei edes aloiteta juhlia laulamalla Hyvät ystävät, joten on ihan sama, mitä hoilotetaan Krokotiili Geenan syntymäpäivälauluna.

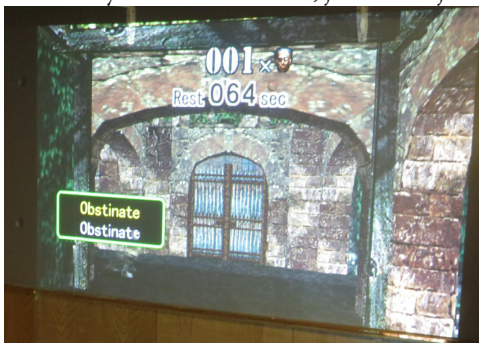
Sitsit olivat asettuneet raiteilleen, eikä niitä saanut suistettua mihinkään suuntaan. Herrasmiehet siis kulkivat uljaasti alaosattomissa haalarifrakeissaan, ottivat housunsa pois pitäessään puheenvuoroa ja möykkäsivät muutenkin aivan käsittämättömällä tavalla. Seremoniamestareita oli kaksi ja juhlijoita sata. Kummallakaan osapuolella ei ollut äänentoistolaitteistoa käytettävissään. (Tai siis kumpikaan ei tajunnut ottaa sellaista käyttöön.) Arvata saattaa, pysyikö homma lapasessa. Poikkeuksellisen kaoottisesta menosta ja hölmöstä hölmöilystä huolimatta kyseessä oli varsin tyypilliset sodanjulistussitsit.

Tarjoilun puolesta nostan Clusterille kuvitteellista silinterihattuani ja kumarran syvään. Tissitoppeihin somistautuneet neitokset tarjoilivat titeenihistorian parhaat ruoat pöytiin asti. Alkuruoka nyt oli mitä oli, nihkeitä katkarapuja jossain liemessä, mutta pääruoka pani ihmettelemään illalliskortin alhaista 15 euron hintaa: Miten ihmeessä ne ruoat olivat onnistuneet loihtimaan mitään niin hyvää niin halvalla? Paikallinen grillikerho oli grillannut pääruoaksi rasvaista, savuista possunlihaa ja rasvaisia perunoita. 4/5, koska tarjoiluhenkilökunnassa ei ollut fuksipoikia mikroshortseissa.

Typing of the Dead

Ensimmäinen laji oli perinteiseen tapaan tietoteekkarimaista näppäimistön naputtelua ja kivensten neppailua. Tarkoituksena oli kirjoittaa paperille näppäimistölayout, jolla siten myöhemmin pelattaisiin Typing of the Deadia. Ulkopaikkakuntalaiset hermannit onnistuivat huijaamaan minut pelaamaan TiTen joukkueessa kutsumalla minut mukaan ryyppyrinkiin, joka paljastuikin osanottajien briiffausporukaksi. Sain sentään useissa titeenien avauslajeissa kunnostautuneen veteraanin, Cezzarin, kaverikseni.

Lähdimme vakavissamme voittamaan, mutta mokasin vaarantavasti unohtaen layoutista u:n kokonaan pois. Täten i, o ja p siirtyivät yhden pykälän vasemmalle. Meillä olisi ollut aikaa tarkistaa layouttimme oikeellisuus, mutta sijoittelimme mieluummin näppäimistölle erikoismerkkejä ja penisnäppäimiä. Cezzar onneksi onnistui naputtelemaan yhden sanan oikein, ja olimme jaetulla toisella sijalla. Eikä lajissa edes ryyppäty.

Komponenttiviesti ja Emolevyn asennus

Syvästi harmistuneina siitä, ettemme rökittäneet kaikkia heti kättelyssä, siirryimme pihalle päällistelemään toista lajia. Siinä piti purkaa bonkkia ja juoda juomia. Cezzar edusti onnistuneesti siinäkin keksien oivan voittotaktiikan: ruuvaamisen ja näpräämisen sijasta komponenttien irtottamisen potkimalla. Eikä lajissa edes ryyppäty kunnolla.

Tapahtuman järjestäjillä ei ollut kunnollista äänentoistoa ulkolajien selettämiseen, joten keskityin seuraamisen sijasta maalaamaan tamperelaisille taistelijoille sotamaalauksia. Sain töherrettyä lähes kaikille jonkin eläimen tai elimen

kasvoihin. Kannattaisi tuoda omat kasvoväriinsä, mikäli aikoo olla ronkeli kasvomaalauksensa aihepiirin suhteen. Olimme heikosta pistetilanteestamme huolimatta häijyn näköisiä.

Clusterilaisten kisapaikalle roudaama mobiilisaunakin alkoi vetää puoleensa, joten jätin seuraavankin lajin katsomatta. Nauttiessani löylyistä ja aurinkoisesta kevätkelistä toiset mittelivät Emolevyn asennuksessa, perusmallin kommunikaatiosokkoi-lulajissa, jossa varmaan kuljettiin jollain lankalabyrintin kaltaisella alueella. Eikä siinä kuulemma edes ryyppäty kunnolla.

Ruokatauko katkaisi lajit hetkeksi. lappeen Rannassa opiskelijaruoka oli halpaa ja sitä sai ottaa niin paljon kuin mieli. Ravintolakin sijaitsi aivan kisapaikan kupeessa. Huonosti nukutun yön, hyvin riehutun iltapäivän ja täyttävän ruokailun päätteeksi kävin tyytyväisenä aulan sohvalle lepäämään. Suuresti minua ilahdutti myös se, että minut hoksattiin herättää marssimaan viimeiselle ulkolajipaikalle kampuksen taakse.

Ritsa-ammunta

Neljäs laji oli nokkelan mielikuvituksellisesti nimetty Ritsa-ammunnaksi Angry Birds-teemaisen nimiväkerryksen sijasta. Siinä ammuttiin ritsalla. Tarkoituksena oli kaataa pyramidiksi kasatut noin kahdenkymmenen litran muovikämpärit tennispalloilla. Ritsa sentään koostui kahdesta suhteellisen pitkästä kakkosnelosesta ja isosta kuminauhasta.

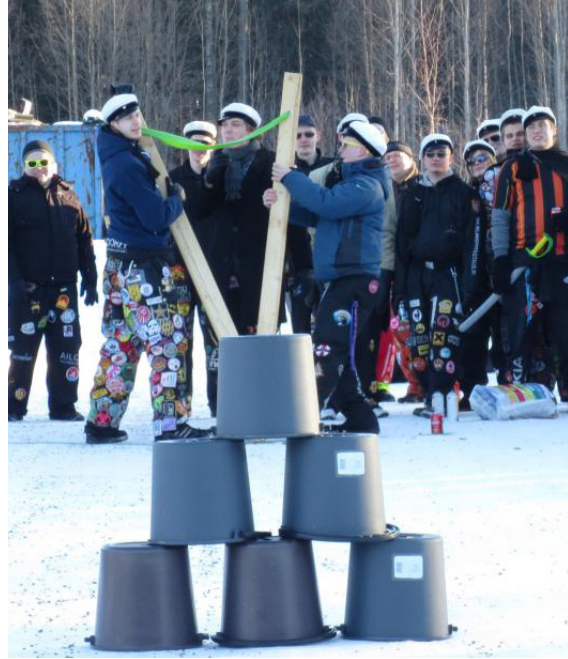
Lajia oli ilmeisesti testattu todella pitkällisesti siten, että testaajat olivat harjaantuneet siinä mestareiksi ja oppineet saamaan ämpäreitä kumoon. Pelaajat olivatkin varmaan harvinaisen heikkoa ainesta, sillä heiltä ei ämpärien kaataminen onnistunut.

Nopean taktiikkapalaverin jälkeen TiTen fuksipojat pääsivät kuitenkin improvisoimaan ja onnistuivat suorituksessaan oikein mainiosti. Aivan kuten lappeen Ranta heitti matojorman mölkkynä Otaniemessä 2009, Tampere käytti tässä lajissa fuksia ten-

nispallona. Tarkan tähtäämisen ja komean kierimisen jälkeen koko ämpärikeko olikin hujan hajan ja vastustajat ymmällään.

Jukkaakin koitettiin käyttää ammuksena, mutta tämä ei aivan omin voimin yltänyt kohteelle asti. Joku tajusi onneksi antaa Jukalle lisää vauhtia ja saimmekin jälleen täyskaadon aikaiseksi – vaarantava virhe! Jukka jäi vaille aktiivista fuksisuojausta, jolloin katala turkulainen iski heti. Hän nappasi Jukan kantoon ja lähti pinkomaan metsänrajaa kohti. Saman sekunnin sisällä ilmaa repi henkeä nostattava tamperelaisten sotakarjatus, kun lähdimme koko edustuksemme voimilla rynnistämään kaapatun toverimme perään. Selvisimme säikähdyksellä; saimme lurjuksen kiinni. Teimme silti varmuuden vuoksi Jukan päälle hetkeksi ihmiskasan, ettei tätä vietäisi heti uudestaan.

Selostamisen puute ja kiinaripaketin löytäminen taskusta herpaannuttivat jälleen huomioni itse lajista. Koitimme panostaa ämpäreitä kiinareilla simuloidaksemme räjähtävää vihaista lintua, mutta touhumme kiellettiin vedoten ämpäreiden rakenteellisen eheyden säilymisen tärkeyteen. Siirryimmekin räjäytysintoisen porukan kanssa kauemmas kisapaikasta hölmöilemään. Eikä lajissa edes ryypätty kunnolla.

UFO-curling

Viimeisessä lajissa kerättiin pisteitä osumalla UFO-liukurilla mahdollisimman lähelle kohde-sektoria. Liukurissa oli kiinni kaksi vetonarua ja sen päällä istui painolastina aina kulloinkin seuraavaksi heittovuorossa olevan joukkueen edustaja juomassa jotain litkua. Uusia heittoja sai niin kauan kunnes painolasti oli juonut litkunsä loppuun, ja heittojen pisteet kumuloituivat. Homma meni siis aivan vehkeilyksi, kun lajissa oli kahden paikkakunnan väkeä kerrallaan touhuamassa.

Jälleen kerran täysi selostamattomuus ja lajin hidas tempo veivät katsojilta mielenkiinnon. Aurinko oli jo tässä vaiheessa painunut osittain metsän taakse – ja katsojat hemmettiin. Eikä lajissa edes ryypätty.

Skinnarilan tähti

Titeenien viimeisenä lajina on aina paikallinen ison mittakaavan juomapeli. Meidän joukkueessamme Tamperetta edustivat kuulemma joskus viinaakin juonut laarnio, lappeen Rannan titeenien vanha veteraani jaati ja lähes kaikkiin olemassaoleviin titeenijuomapeleihin osallistunut Snowell. Menin saunomaan, koska peli vaikutti aika tylsältä. Eikä siinä Snowellin mukaan kuulemma ryypätty holtittomasti. Tämä oli varsin arvostettavaa.

Myöhemmin kuulin meidän sijoittuneen juomapelissä toiseksi. Aiempien lajien menestyksestä minulla ei ollut mitään käryä, mutten uskonut meidän pärjänneen niissä ihmeemmin. Juomapelin voittaminen on yleensä ollut pisteellisesti merkittävin suoritus titeeneissä, joten en osannut sanoa mahdollisesta voittamisesta vielä mitään. Päällimmäisenä mielessä oli muutenkin ensimmäisen lajin karvas toinen sija, epävoitto, silkka häviö siis.

Lopullisia tuloksia ei julistettu kuin vasta reilusti juomapelin loppumisen jälkeen. En ollut sielläkään paikalla, koska saunassa oli hyvät löylyt, tilaa takaperseelleni ja parasta seuraa. Vasta myöhemmin illalla kuulin meidän voittaneen. Aloitin uuden nousun, annoin itselleni oitis anteeksi ensimmäisen lajin kämmäyksen ja lähdin juoksentelemaan yhdistetylle hehkutus- ja vittuilukierrokselle. Saatoin siinä touhussa innostua hieman liikaa ja huusin ääneni rikki. Voittamaanhan me tulimmekin.

Anteeksi, herra konstaapeli

Virkavaltakin vieraili titeeneillä. Poliisit kävivät kaksi kertaa ja ambulanssihenkilökunta neljä. Hätäkeskuksesta ei olisi enää saanut yhtään ambulanssia ilman, että poliisitkin olisivat tulleet samalla paikalle. Näinkö?

No ei niin. Vaikkemme polliisia pelekkääkkään, emme oletettavasti halua olla heidän kanssaan tekemisissä ikävissä merkeissä. Ambulansseja tuli kyllä oikeisiin tappeisiinkin, mutta ei-akuuteissa tilanteissa voisimme pohtia jatkotoimenpiteitä

Vakuutuspalveluja uudella tavalla.

Kuinka sinä voisit hyödyntää mobiiliratkaisuja?

Vakuutusalan mobiiliratkaisut helpottavat asiakaspalvelua ja mahdollistavat yhä useammin avun suoraan paikan päällä. Raportointia ja vahinkojen selvitystyötä helpottavat toiminnot pienentävät kustannuksia ja parantavat asiakastytyväisyyttä. Mobiiliratkaisut ovat jo muuttaneet elämäntapaamme, ja ne muuttavat nyt myös työtapojamme. Tiedon mobiiliratkaisut – yhdistyneenä syvään finanssialan osaamiseen ja uusimpaan teknologiaan – avaavat aivan uusia mahdollisuuksia kehittämään vakuutusalan toimintaa.

Kuinka sinä voit hyödyntää mobiiliteetin tuomia mahdollisuuksia?
Ota yhteyttä jo tänään, niin kerromme lisää.

tieto

yhdessä fiksujen ja selväpäisten ihmisten kanssa. Vaikka hätäkeskuksen henkilökunta kuuluukin mainittuun ihmisryhmään, he eivät välttämättä saa tilanteesta puhelimen välityksellä oikeaa kuvaa. Ambulanssin käyttäminen sinivilkkuksena taksina ei ole halpaa.

Ylipäättään kaikenmaailman ylilyönnit juomisen, riehumisen ja Jukan pelastamisen suhteen ovat turhia vaaratilanteita, jotka voivat tulla todella kalliiksi. Hölmöilykulttuuria onkin muutettava – hassutelkaamme mieluummin.

Jukka tahtoo seikkailla

Toisilla se vain on veressä: meidän oma Jukkamme on pahvihenkeen ja haalarivereen seikkailunhaluinen vapaa yksilö, joka ei kestä yltiöholhoamista. Tietysti sille täytyy pitää hyvää seuraa ja varoa altistamasta sitä pahoille vaikutteille, mutta huolenpidollakin on rajansa. Liika suojeleminen maailman pahuudelta tukahduttaa vapaan sielun.

Kuten monet meistä, Jukkakin tarvitsee välillä omaa aikaa. Kuka jaksaa olla liimautuneena toiseen ihmiseen kolme päivää yhtä mittaa niin, ettei vessaankaan pääse ilman saattojoukkoa kannoillaan? Jukan tapauksessa omalla ajalla kutsuu seikkailu.

Todella suuri kiitos kaikille Jukalle seuraa pitäneille fukseille tarjoamastanne suurenmoisesta suojeluksesta. Te hoiditte hommanne paremmin ja säntillisemmin kuin ketkään koskaan aiemmin. Tekonne venyivät jopa (aika vaarallisen hölmöihin) sankaritekoihin pakoautoa pysäyttäessänne.

Koettakaa ymmärtää, että ajattelin vain Jukan parasta, kun otin hänet pa-luubussista mukaan syömään turkulaisten kanssa. Pahoittelen aiheuttamaani mielipahaa. Jukka lähtee aina seikkailuun; sen laatu vain riippuu olosuhteista. Työnne ei siis ollut turhaa.

Sitä paitsi meillä on sotakirves!

dev.solita.fi

github.com/Solita | [twitter@SolitaOy](https://twitter.com/SolitaOy) | www.solita.fi

SOLITA

TEKNIIKAN AKATEEMISET

Kerro itsestäsi? Mitkä ovat heikkoutesi? Miksi meidän pitäisi valita juuri sinut? Moneenko näistä kysymyksistä pystyisit antamaan välittömästi selkeän ja itseäsi edustavan vastauksen?

Wappu on täällä, mutta kilpailu kesätyöpaikoista jatkuu juhlimisen lomassa. Osalle työpaikka kesäksi on jo tiedossa ja osa vielä etsii kuummeisesti töitä. Kaiken juhlimisen keskellä saattaakin joutua välillä rauhoittumaan ja marssimaan työhaastatteluun. Työhaastatteluun ei kannata mennä aivan valmistautumattomana, vaan miettiä tilannetta jo etukäteen. Työhaastatteluun valmistautumiseen ja haastattalutilanteeseen kannattaa käydä lukemassa ohjeet ja vinkit teekkarin työkirjasta osoitteessa:

<http://teekkarintyokirja.tek.fi/>

Samasta osoitteesta löytyy myös paljon hyödyllistä tietoa työnhakuun ja CV:n kirjoittamiseen liittyen. Omaa CV:tä kannattaakin päivittää aina kun uutta kokemusta karttuu ja ottaa myös työhaastatteluun pari kopiota varmuuden vuoksi.

Kun lopulta työpaikka itselle löytyy niin tulee aika kirjoittaa työsopimus. Työsopimuksella sovit työnantajasi kanssa kaikesta oleellisesta mikä työsuhteeseesi liittyy. Sopimus kannattaa tehdä huolellisesti ja ennen allekirjoittamista vilkaista teekkarin työkirjasta ne tärkeimmät huomioitavat seikat. Työkirjasta löytyy myös TEKin palkka-suositukset, jotka antavat hyvää osviittaa siitä kuinka suurta palkkaa kehtaa työnantajalta pyytää.

Jos työsopimuksessa tai sitten töissä ilmenee ongelmia voit TEKin jäsenenä kääntyä myös TEKin lakimiehen puoleen, joka neuvoa epäselvissä tilanteissa.

Hyvää ja riemukasta Wappua
Klara Wappen
Mitä näitä nyt on

PS. Meikä on TiTen uusi KYHi, joten minua voipi tulla nykimään hihasta jos on TEKiin liittyviä kysymyksiä. Helpoiten tämä onnistunee irkissä tai sähköpostilla.

TiTen kiltayhdyshenkilö

Henri ”H3kk3” Eloranta

Leanware/

Teollisuuden ja logistiikan ohjelmistotalo

WORK WITH THE BEST. *WORK AT LEANWARE.*

Wappu bönthön tarina

Wappu, Valmari ja Valdemar. Niin tiivis kombo, että se nostaa tunteet pintaan näin vuosienkin takaa. Oli herrain Wappu 2011 ja allekirjoittanut suoritti Ohjelmistotieteen perustyökaluja, eli tuttavallisemmin OTP:ta. Valmari mielessään pojat rustailivat kiltiksellä OTP:n viikkoharjoituksia nauttien samalla maustettua väkevää viiniä, Valdemaria. Valdemar maistui raikkaan vadelma-aromiselle, jossa saattoi erottaa hennon yrttisen vivahteen. Tyttöystäväkin soitteli ja kysyi syömään, mutta Valdemar ja Valmarin opit eivät päästäneet irti.

Kolme tehtävää ja 2 melko teho-tonta, Tekkenin täytteistä tuntia myöhemmin oli Valdemar tuonut tutun hymyn kasvoille. Pomppufiilisen tahtiin pompin myyntitiskille lisäämään hiilihappoja veteen, jotta Valdemar saisi arvoisensa kumppanin. Vergit vissyyn ja Sähkötalon sisäpihaa kohti. Siellä olikin jo grillit kuumina ja katoksessa jokin kaljapalkalla paikalle saatu yhtye aloittelikin jo ensimmäistä settiään. Elämä hymyili kuin Valdemarin etiketti. Jos tuolloin olisin ollut tutustunut Ukkosmaineeseen, olisi Salamaponi varmasti sanonut Iha-haa ja päässä soinut 80200 lyriikat: "Kesä koskettaa kasvojas hiljaa / hengität sisään puhdasta ilmaa / ihmeen hyvä tulla kotiin taas"

Pimp my grillistä siirryttiin kellareiden synkkiin tiloihin jatkamaan Valdemarin sanoman jakamista. Mutkien kautta etkot muuttuivat jatkoiksi ja baarijakkara tuotti oman painautumansa takapuoleeni. Valdemarista oli siirrytty jo aikoja sitten keskiketterään ja jokaiselle kolikolle oli varattu käyttötarkoitus kaljakassassa. Ilman sattumuksia jatkettiin iloisella ja reippaalla mielin. Kello ei häirinnyt, olihan sentään teekkareiden kesäloma, Wappu. Viimeistä kertaa savukkeella ulkona käydessä oli aurinko jo tullut tervehtimään kertoakseen seuraavan päivän koittaneen.

Herätessäni kiltiksen vihreältä sohvalta muistutti ah niin raikas Valdemar olemassaolostaan epäilyttävänä maku-na suussa. Haalarit olivat lattialla mytyssä, pöydällä odotti korkkaamaton aamulonkero. Kylläpä känni-juuso on välillä fiks! Itseäni kasaillessa lonkerosta upposi pitkää huikkaa puoliksi ja-noon, puoliksi epämiellyttävään oloon. Haalarit jalkaan saatuani pystyin arvioimaan tilanteen: Haalarimerkeistä ja Wapunkaadon ennakkolipuista saadut myyntitulot juotu, OTP:n harjoitukset menneet ohitte ja vitullinen kusihätä.

Duunari Tommeen kynästä

Aloitin Evolvitilla työskentelyn koulun ohessa maaliskuun puolivälissä ja ajattelin, että voisin kertoa vähän minkälaista minun on ollut työskennellä ensimmäisessä oman alan yrityksessä. Toivottavasti tämä rohkaisee niitä, jotka jättävät hakematta oman alan töitä peläten etteivät omat kyvyt riitä. Päätös kykyjen riittävydestä kannattaa jättää työnantajalle.

IT-hekuman aikaan minäkin pohdin kannattaako minun edes hakea. Arvosanat eivät olleet päättä huimaavia keskiarvo 2,55 ja opintopisteitä hieman yli 70. Päätin kuitenkin yrittää, eikä siinä mitään häviäkään. Kävin kaikilla vähänkään itseä kiinnostavilla standeilla ja hain noin 10 yritykseen, joista kahteen pääsin haastatteluun ja yhteen töihin (Toisesta yrityksestä en haastattelun jälkeen koskaan kuullut... Ei tainnut haastattelu mennä sitten ihan nappiin :D).

Alkuun jännitti, miten omat taidot ja yrityksen odotukset kohtaisivat. C#:lla olin Windows Phonelle ohjelmoinut muutaman pienen sovelluksen, PHP:lla portfolio sivun IT-hekumaa varten ja samalla tutustunut JavaScripttiin ja AJAX:iin. ASP.NET:n en ollut ennen koskenut, eivätkä Model-View-Controller patternitkaan olleet hallussa. SQL-aidot olivat oikeastaan vuoden takaisen Johdatus Tietokantoihin kurssin varassa.

Ensimmäinen tehtävä minkä sain oli kirjoittaa C#:lla testejä sovelluksiin käyttäen seleniumia ja nUnitia, kumpikaan näistä ei ollut minulle entuudestaan tuttu. Ensimmäisen päivän opiskeltuani asioista ja työkavereilta jatkuvasti utelemalla sain kuitenkin hyvin nopeasti ensimmäisen testin toimimaan. Rehellisesti sanottuna olihan se täysin paska se ensimmäinen

testi, mutta ainakin pääsin koodaamisen vauhtiin ja tunsin saavani jotain aikaiseksi. Pian löysin jo ensimmäisen bugin ohjelmasta testiä ajaessani. Kävin ilmoittamassa löydöstäni työkaverille, joka puolestaan pyysi minua korjaamaan sen. Ei se mikään iso bugi ollut, mutta lähdekoodi sen sijaan oli. Virheen syytä metsästäessä kuluikin tovi, mutta samalla sitä oppi paljon lukiessa muiden koodia ennen kuin itse kirjoitti lähdekoodiin mitään.

Olen nyt kirjoittaessani ollut kuukauden täällä töissä. Aloitin tällä viikolla ensimmäistä kertaa tekemään asiakkaan määrittämiä ominaisuuksia ja muutoksia sovellukseen, johon ennen tein testejä. On mukavaa huomata miten omat taidot jatkuvasti kehittyvät ja miten jokaisen tehtävän jälkeen haluaa aina uusia haastavampia tehtäviä ja kun homma alkaa vihdoinkin luistamaan niin sitten sinut määrätäänkin kirjoittamaan Nibblesin kirjoitusta ja toimimaan mallina rekrymainoksessa...

Erittäin paljon myös haluan hehkuttaa IT-hekumaa ja Yrityspäiviä ja sitä mahdollisuutta minkä ne tarjoavat työntajien tapaamiseen. Tällaiset mahdollisuudet kannattaa ehdottomasti käyttää hyväksi. Se on kuin pääsisi työhaastatteluun jo ennen hakemuksen lähettämistä kun käy yrityksen standilla juttelemassa ja kyselemässä. Toinen erittäin tärkeä asia on harrastaa koodaamista vapaa-aikana ja olla ylpeä niistä yksinkertaisistakin sovelluksista mitä tekee ja esitellä ne potentiaalisille työnantajaille viimeistään hakiessaan.

Hyvää wappua kaikille ja onnea kesätöiden hakuun!

Tomi "Tomme" Niemenmaa

Tuntomerkit: Lupaava, kehityskelpoinen,
oppimiskykyinen, kehittämiskaluinen,
sosiaalinen, joustava, sopeutuva,
koodaustaitoinen teekkari

Ilmianna sinäkin itsesi: www.evolvit.fi/rekrytointi

Hyvää Wappua!